

Vláda jenom oblbue marketingovými hesly.

Markéta Šichtařová překládá, co slibuje Fiala

- CZ24 News | 10. ledna 2022

ČESKO: Zdražování energií je vnějším projevem zeleného poblouznění evropské populace. Ale navyšování příspěvku na bydlení coby kompenzace bude tento problém jen prohlubovat, protože si lidé nebudou uvědomovat, kde má kořeny. Motto Fialova kabinetu „šetřit na státu, ne na lidech“ považuje Markéta Šichtařová jen za marketingové tlachání. „Nešetřit na lidech“ je synonymem pro „hodně přerозdělovat“, což je synonymem pro „velký stát“, což je zase synonymem pro „nešetřit na státu“. Takže vláda nás chce pouze oblbovat, to heslo neguje samo sebe.

Vláda Petra Fialy si vyhrnula rukávy a hned začátkem roku se pustila do dvou ze tří nejpálčivějších problémů dneška. K řešení finanční krize po zdražení elektřiny a plynu přijala novelu zákona o státní sociální podpoře. V ní uvedené navýšení příspěvku na bydlení by mělo pomoci až pětina domácností. Považujete toto opatření ve stylu „kompenzovat a přežít“ za aktuálně nejrozumnější řešení prudce rostoucích cen energií?

Jenom na okraj: Docela by mě zajímalo, které další dva problémy považujeme za „nejpálčivější“, když mezi ty tři hlavní zahrnujete zdražení energií. Já bych totiž o zdražení energií jako o jednom z největších problémů rozhodně nemluvila, a už vůbec bych to neoznačovala za „finanční krizi“.

Těmi třemi vážnými nebezpečími, kterým bude letos Česko čelit, jsem měl na mysli ceny energií, inflaci a covid, jak je označil [ve svém novoročním projevu](#) premiér Petr Fiala. Tu finanční krizi nebo spíš finanční potíže jsem však vztáhl jen ke zmíněné pětina domácností. Jak by to vypadalo, kdyby postihla celý stát?

Především, finanční krize je celkový rozvrat monetárního systému, rozvrat fungování bank, situace, kdy zejména finanční instituce jako banky, pojišťovny či penzijní fondy dominově kolabují. Něco takového se rozhodně neděje. Aktuálně zdražují energie – to jest jevem docela jiným.

A dále: Ne že by dražší energie nebyly pro lidi i firmy průšvihem. Ale pokud o tom mluvíme takto samostatně, vytržené z kontextu, dopouštíme se obrovské chyby – podsouváme tím myšlenku, že energie zdražují tak nějak samy od sebe. Že problém je v těch energiích. Ale to není. Energie zdražují, protože my jsme si je zdražili. Je to jen důsledek našich činů. Našich předešlých chybných, naivních, nevzdělaných rozhodnutí. Dražší energie jsou důsledkem jednak lockdownů, jednak – a to především – rádoby zelené evropské politiky. Není to problém sám o sobě – je to jen vnější projev úplně jiné nemoci: totiž onemocnění evropské populace zeleným poblouzněním. To je ten pravý problém. Dokud se na zelené náboženství nevybodneme, energie budou drahé a jakákoliv snaha srazit nebo kompenzovat jejich cenu je jen něco podobného jako maskování horečky coby vedlejšího projevu nějaké závažné nemoci.

No a tím jsem vlastně obloukem odpověděla i na vaši otázku. Jakékoliv pokusy typu „kompenzovat a přežít“ páchají ještě víc škod. Odčerpávají totiž peníze z míst, kde ještě jsou, aby maskovaly průšvihy, jejichž skutečné příčiny neléčíme. S takovým maskováním se bude tento problém jenom prohlubovat, protože lidé si nebudou uvědomovat, kde má kořeny.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Od 17. ledna zavádí vláda povinné testování zaměstnanců i živnostníků včetně očkovanych, a to i třetí dávkou, dvakrát týdně. „Zaměstnanci, kteří se odmítnou otestovat, budou nahlášeni hygieně a budou muset v práci nosit respirátory nebo jít na home office,“ uvedl ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Ten couvl od slibovaného uznávání PCR testů, takže do restaurací či kadeřnictví se nadále může jen s potvrzením o očkování či o prodělané nemoci, jak schválila ještě Babišova vláda. Je tato opatrnost tváří v tvář omikronové vlně, která má v Česku udeřit ve druhé polovině ledna, logická?

Především je to zbabělost *par excellence*. Je to polopatická ukázka, jak téměř každá vláda je tváří v tvář viru prakticky stejná. Nejprve spousta slibů, potom jede v zajetých kolejích.

Za druhé, my už dneska víme, že omikron není o mnoho nebezpečnější než běžná „pravá“ influenza (chřipka). Tiskové agentury pravidelně přinášejí zprávy v různých variacích na stejné téma: I když se počet nových případů infekce zvedl skoro o 50 %, počet úmrtí zůstává prakticky stejný. Takže pokud se počet nově odhalených pozitivních lidí zvýší o 50 %, ale počet úmrtí neroste, musí to znamenat, že výrazně klesá letalita nemoci. Dokonce i můžeme zhruba odhadnout letalitu: Pokud letalita delty byla cca 0,025 % a zde je poloviční, jsme plus mínus na letalitě 0,0125 %. Přitom letalita influenzy je cca 0,01 %. Jinými slovy, na velkých datech už máme průkazně doloženo, že omikron je zhruba stejně nebezpečný, pokud jde o riziko úmrtí, jako pravá chřipka.

To je ostatně osud většiny srovnatelných respiračních pandemií. Ani virus španělské chřipky nezmizel ze dne na den z povrchu světa, pouze postupně mutoval tak dlouho, až se jeho nebezpečnost snížila tak, že se zamíchal mezi jiné nerozpoznávané „sezónní virózy“ a již nebyl dál identifikován. S dnešní úrovní testování bychom i tehdy, v době těsně po „odeznění“ španělské chřipky, patrně dál virus v populaci „viděli“. Tehdy ale víceméně promořená společnost již neumírala tak intenzívně jako na počátku pandemie, takže pandemie byla prohlášena za odeznělou.

Totéž se patrně děje dnes. Nové a nové mutace mají menší a menší smrtnost. Strach z nemoci by také měl pomalu, ale jistě opadat. A pamatujete si někdy během svého života takové manévry kolem pravé chřipky? Nemyslím nějakou prasečí, ptačí a podobně – ale prostě tu nejrozšířenější influenzu. Nepamatujete, že? A přitom dneska jsme se s nebezpečností omikronu již dostali statisticky na úroveň nebezpečnosti chřipky! Tak o co tady k čertu jde? O pouhé nové náboženství – „covidismus“.

Lidstvo by se mělo těšit z toho, že každý jednotlivý člověk má při nákaze statisticky menší a menší pravděpodobnost úmrtí. Strach by tedy měl opadat stejně rychlým tempem, jakým se procentuálně snižuje smrtnost. To se však neděje. Opatření trvají, výjimečné stavy ve světě dál platí, intenzita testování zdravých jedinců a vyhledávání „pozitivních“ mezi nimi neslábne, ačkoliv to zjevně úmrtím nebrání. Jak by tedy nová opatření mohla být „logická“?

I když je vláda kritizována, že přibývá náměstků ministrů jako hub po dešti, a to zejména z řad bývalých pirátských poslanců, nadále ujišťuje, že splní slib o snížení počtu úřednických míst a snížení nákladů na provoz státu. Vzpomněl jsem si na někdejší diskuse o tom, že se stát neumí postarat a využít zkušenosti těch, kteří pro něj na významných postech působili, a netýkalo se to jen premiérů Paroubka či Topolánka. Proč tedy namítat něco proti

necelým dvěma desítkám pirátů, kteří předchozí čtyři roky byli jako poslanci při projednávání zákonů a veškeré problematiky státu, takže načerpali dostatek poznatků a zkušeností, které nyní mohou jako náměstci ministrů uplatnit?

Proč něco namítat? Protože se tím shora rozšiřuje podhoubí pro další zaměstnávání dalších úředníků, shora se vytváří další infrastruktura pro další státní zaměstnance. Nebojme se to nazvat zestátňováním. Je to opačný proces než privatizace, která probíhala v devadesátých letech.

V roce 1989 jsme se blížili stu procentům státu a nule soukromého sektoru. Pak jsme vytvořili soukromý sektor. A teď zase směřujeme se státem ke stu procentům. Stát odsává lidi, ti nemohou pracovat v soukromém sektoru, soukromý sektor nemá kde brát. Nejen lidi, ale ani peníze. Dotuje a živí uměle vytvořený sektor státní, který je parazitickým organismem na sektoru soukromém a svého hostitele si tímto způsobem zabíjí.

Pětikoalice v pátek představila programové prohlášení, se kterým předstoupí před poslance s žádostí o důvěru. Mottem pro působení vlády v oblasti veřejných financí je „šetřit na státu, ne na lidech“. Jak by naplnění tohoto hesla mělo podle vás vypadat v praxi?

Je to jen takové marketingové tlachání. Kdybychom to měli vzít vážně, pak by toto heslo znamenalo, že stát bude malý, nebudeme směřovat peníze do státního sektoru, ale místo toho rozdáme hodně peněz lidem – což je oxymóron.

Abychom mohli rozdat – neboli přerozdělit – hodně peněz lidem, musíme tyhle peníze nejprve vybrat od jiných lidí. Ty peníze ve vzduchoprázdnu nevzniknou. Nejprve někdo musí hodnotu vytvořit, pak mu ji stát musí ukrást a věnovat někomu jinému, aby mohl naplnit heslo „nešetřit na lidech“. Jenomže to je zase přesnou definicí „velkého státu“, tedy státu, který nasává mnoho peněz, aby je pak mohl přerozdělovat podle úředního rozhodnutí. Tedy „nešetřit na lidech“ je synonymem pro „hodně přerozdělovat“, což je synonymem pro „velký stát“, což je zase synonymem pro „nešetřit na státu“. Takže vidíte, že nás vláda jenom chce oblbovat, to heslo neguje samo sebe.

Jak se letos na české ekonomice projeví sílící koruna, která je nejpevnější za posledních deset let, a objevují se odhady, že v závěru roku se kurz přiblíží k 24 korunám za euro?

Silná koruna částečně působí protiinflačně. Jinými slovy, v tuhle chvíli je spíš pozitivní. Škodí našim exportérům, ale to je více než vykompenzováno protiinflačním efektem. Vlastně se v tento okamžik ukazuje, jak je pro nás užitečné, že máme naši českou korunu, a nikoliv euro, protože kdybychom měli euro, zdražování by bylo u nás ještě mnohem razantnější, jelikož by nebylo kompenzováno právě kurzem.

Česká spořitelna nevyklučuje, že v budoucnu v čistě informativní formě nabídne sledování transakční uhlíkové stopy těm klientům, kteří o to projeví zájem. Ta je výrazně vyšší například při nákupu letenky u aerolinek než při útratě v restauraci. Zatímco u fyzických osob má vše probíhat na principu dobrovolnosti, v případě firem už banky mají monitoring nařízený evropským úřadem pro banky European Banking Authority. Co si o sledování uhlíkových stop bankami myslíte?

Víte, řeknu vám to takhle: Polemizovat ve vážné rovině s bláznem – znamená dávat bláznovi váhu a kredit. Nutně to pak musí vést ke kompromisu mezi rozumem a šílenstvím. Taková vážně míněná diskuse s bláznem je nepřijatelná. Nehledě na to, že psychicky nemocný člověk ani nemá kapacitu vážně míněnou diskusi vnímat.

Podobně – vést seriózní diskusi s vrahem nebo s tyranským diktátorem je nepřijatelné. Pokud

budeme z pozice rozumu a etiky diskutovat s někým, kdo rozum a etiku neuznává, musí to nutně skončit kompromisem mezi dobrem a zlem. A kompromis mezi dobrem a zlem je vždy jen zlo. Asi chápete, co mám na mysli.

No - a úplně analogicky: Diskutovat z pozice rozumu a logiky s tímto uhlíkovým fanatismem, snažit se lidem vysvětlit, že banka má dělat bankovníctví a nikoliv počítat počet molekul CO₂, to znamená dát tomuto kompulzivnímu (nutkavému, nesmyslnému) jednání nějakou legitimitu. A to je nepřípustné.

Jenom na obranu České spořitelny: Monitoring pro firmy má nařízený a nemůže se z něj vykroutit; monitoring pro fyzické osoby je zase dobrým marketingovým nástrojem, řada lidí na tohle placebo prostě slyší - chyba tedy není na straně Spořitelny, ta se vlastně chová tržně. Chyba je opět na straně těch, kdo věří placebo a požadují ho. A s těmi diskutovat a dávat jim kredit nebudu.

[ZDROJ](#)